

Posudek bakalářské práce Jaroslava Malíka *Technologická singularita*

Práce je věnována problému tzv. technologické singularity, tj. hypotetického časového bodu, ve kterém utvoříme umělou inteligenci tak dokonalou, že bude moci sama vytvořit umělou inteligenci ještě dokonalejší. To může zřejmě spustit nekontrolovatelnou explozi dokonalejších a dokonalejších inteligencí. Text přibližuje nedávnou a současnou diskusi vážící se na tento pojem, probírá jednotlivá stanoviska a hodnotí argumenty pro to, že k takové singularitě skutečně dojdeme, a příslušné protiargumenty.

Práce je podle mne v několika ohledech skutečně mimořádná. Autor si zvolil skutečně zajímavé a velmi aktuální téma, které jde daleko za to, co je předmětem bakalářského studia. Nastudoval velké množství literatury, kterou s porozuměním a zcela samostatně zpracoval do koherentního celku. A celé to zpracování je navíc provedeno s patřičným nadhledem i kritickým odstupem. Zdá se mi tedy, že celkově jde o práci, která výrazně převyšuje to, co se normálně od bakalářské práce požaduje; a já ji tedy rozhodně navrhuji hodnotit stupněm "A".

Konkrétní připomínky k práci nemám; sdělil jsem je autorovi k pracovní verzi rukopisu.

Pokud jde o obhajobu práce, myslím, že by bylo zajímavé probrat závěry, ke kterým se autor dopracovává v kapitole o etice, zejména zajímavou myšlenku, že pokud je etika věcí rozumu (jak soudil třeba Kant), pak ji u umělé inteligence dostaneme vlastně zadarmo, protože rozumové schopnosti bude mít lepší než my. Ale nebude její rozum v nějakém ohledu "nelidský"? (Nebude například mít jenom to, čemu Kant říkal "Verstand" bez toho, co nazýval "Vernunft"?) A co když má pravdu Hume a jde o emoce – jak by to mohlo být u umělé inteligence s emocemi?

V Hradci Králové 22. 4. 2018

Jaroslav Peregrin